

lentette, hogy a katonatisztek özvegyeinek és árvaik érdekében már legközelebb törvényjavaslatot fog betérjéztetni. Végül Thaly Kálmán és Perczel Miklós beszéltek.

Régióta

... a felállami költségvetésben pár ezer forint látszólagos fölösleget is mutat már a pénzügyminiszter, hanem azért még mindig nem javítják a tisztviselők illetményeit. Hogy ez mennyire sürgős, arról már szinte nem is lehet unalom nélkül beszélni, annyira ki vannak merítve az érvek szóval és írásban, a parlamentben és a hírlapokban, pánaszos memorandumokban és röpiratokban, sőt a színpadon is, a hol szinten meglevenitük a köztisztviselők elviselehetetlen cifra nyomorúságát.

Es a kormány még mindig csak ígér, huzza-halasztja a dolgot egyik esztendőről a másikra, úgy tüntetve fel az államot, mint amely nem képes illendően megjutalmazni azokat, akik szolgálják és nem képes nekik kegyeret adni.

Hát igaz, hogy az a fölösleggel záródó ideai költségvetés még mindig sok csalfa tételt rejt, melyek azt bizonyítják, hogy az állam pénzügyi helyzete ma sem szízig tejfel. De igaz az is, hogy mindjárt nem őrzi a kormány oly aggodalmasan az állami háztartás egyensúlyát, mielőtt a közös hadügyminiszter áll elő valami újabb penzkidobási követéssel.

Meg aztán erkölcsileg kötelezve van a kormány, hogy a köztisztviselők sorsát jóakarólag kezelje, mert elég győnge, mondhatni: elég gyáva volt a fizetésemelésekben is elsőbbséget adni pár év előtt a katonatiszti karnak, mely pedig félig sem volt ugyanálva a jobb fizetésre, mint a családokat alapító és fontató hivatalnokok.

Lépten-nyomon kitűnik, hogy a magyar kormány, valóságos rabszolgá engedelmséggel teljesíti a katonai körök minden igényét, sőt minden szeszélyét, míg viszont a süketet adja, amint az állam tisztviselőiről van szó.

Ennek a nevetesges győngeségnek véget kell vetni, különben tekintélyét és hitelt játsza el a maga alkalmazottaitval szemben a segíté- sere tehetetlen kormányzat!

A kérdés kezd érni, sőt tulérni és ma-holnap odajutnak, hogy a munkások példáját követve, a tisztviselői kar is kénytelen lesz a sztrájk eszközehez nyulni, hogy magának a megélhetést biztosítsa az államnál, melyet szolgál és a mely helyzetének javítása helyett újabb meg újabb közterhekkel rója meg.

Találó az, a mit a képviselőház pénzügyi-bizottságában egyik kormányparti tag hangszólyozott, hogy a fogyasztási adók emelése első sorban a tisztviselői kart sújtotta. Tökéletesen igaz és mérvadó ez, mert a rosszul javadalmazott és a megélhetési minimummal alig bíró tisztviselő és családja adjak meg jórészt azokat a fölemelt fogyasztási adókat, melyeknek eredményeivel a pénzügyminiszter oly fönnön tud dicsekedni.

Ezzel szemben csak elmeletnek kell tartanunk azt, a mit Wekerle miniszter kijelentett, hogy a tisztviselők helyzetének javítása nem csak pénzügyi intézkedésekkel függ össze, hanem sok más kérdéssel, nevezetesen a megélhetés olcsóbbá tételével. Mindenesetre korszakalkotó dolog volna, ha a magyar pénzügyminiszter ezt a lehetetlenséget megoldandó és valami csodaszert találva ki, mely az intelligens családok megélhetési költségeit le-szállítja. Hanem az bizonyos, hogy ez ep oly

kevésbé érhető el a közvetlen, mint a közvetett adóknak emelése által. Megoldható és foganatosabb lehet az, a mit Andrássy Manó gróf fölszólalása folytán ajánlott a miniszter, hogy az ügyemet egy- egy tisztviselő maga is szükségesnek tartja. Mert igazán rossz rendszer az, hogy a miniszteriumokban alárendelt jelentőségű dolgok is nyoc-tíz kézen mennek keresztül és hogy ezáltal a szükségesnél nagyobb személyzetet tart az állam, a mi okvetlenül a javadalmazás hátrányára szolgál, még akkor is, ha a tisztviselői fizetések emeléséről lesz szó.

Végre is nem az a kívánatos, hogy minél több ember kapjon szolgálatot az állami és közigazgatási hivatalokban, hanem az, hogy mindenki végezze egy egész embernek munkáját és elveze a teljes munka után kiderített teljes fizetést, melyből becsülettel, gond nélkül megehet.

A jövő évi állami költségvetés ismét leg- alább egy esztendővel veti hátra a tisztviselő megélhetésének egétó nagy kérdését. A dial- dallal fogadott deficit nélkül való budgetnek ez a szomorú tanulsága már be van fejezve.

HELYI HIREK.

* A városi bizottsági tagok választása egyében a debr. kormánypart tegnap d. n. értekezletet tartott a „Bika”-szálloda földszinti éttermében. Mi már többször megtettük a kormánypartnak azt a szívességet, hogy értekez- leteiről kimerítő tudósítást hoztunk, az ott el- mondott beszédek letenografáltak és meg- örökítették, hogy az utókor is gyönyörködhessek a nagyszabású szonokliatokban. Tegnap is meg- akartuk ezt tenni, de a jelen voltak az értekez- let bizalmas s jellegetűnek deklaráltak. Ezen dekretum következtében a hozott hatá- rozatokat meg most nem szállítottuk, azon- ban előre figyelmeztetjük pártunk tagjait, hogy legyenek ébren és vigyázzanak!

* Főolvasási estély Mint már keddi szá- munkbán érintettük, a kereskedő ifjak önké- pző egyesülete f. hó 6-án, szomban este 9 órakor a saját helyiségében szavalatokkal egybekötött főolvasási estélyt rendez, a mely- nek műsora a következő: 1. Népdal egyveleg; előadja a d. a. l. r. d. a. 2. „Aszfalt tanulmányok”, írta és felolvassa: B. e. n. e. d. e. k. J. a. n. o. s. 3. Komoly szavaltat; előadja Glück Antal. 4. „Szerelmi szántán”, szavaltja: L. o. u. d. e. s. z. Elek. 5. „Marszelesse”, eneki a d. a. l. r. d. a. A műsor oly változatos és összeállítás, hogy az estély sikerének biztosítására teljes kezeséget nyujt. Hisszük, hogy a közönség meletanyoni fogja a kereskedő ifjak kezre- tet és a tel folyamán tartandó főolvasási estélyeiket látogatni fogja. — Holgyközönség az estélyeken szívesen fogadjatik. — K. u. l. o. n. g. h. i. v. o. k. n. e. m. k. u. l. d. e. t. e. k.

* A nagy cséplőgép. „A Pesti Hírlap”-ban olvassuk a következőket: „Ha tudta volna a kultuszminiszter, hogy szílesem meggyőzésé- ből az ellenzék politikai fegyvert kovacsol, bizonyára nem hozta volna forgalomba a nagy cséplőgépet.” A hasonlat azon- ban oly frappans és erőteljes, hogy folyton ott motoszkál a t. ház fejében. Az igazságnyu- miniszter egy bizarr ötlet folytán oly történelmi jelzőre tett szert — a melyet csak a véletlen szokott a nagy államférfiak nevéhez csatolni. A miat Bismarckból „vasember”, vagy Boulangerből „brave general” — úgy lett Szilágyi-
kalapját a rohan haza, a fotografus pedig fej- csóvalva morog magában: „Róka ur megbolondult.” Haza erve, a pamlagra veti magát Róka ur. El van ragadtatva. Hát mégis bosszút állhat azért a nagy kosárért! Hiába, csak jó a jó phantasia. Már egészen nyugodt. Hisz itt van az asztala a bosszu eszköze. Már nem kell szelni, csak szépen, lassan kifőzni a tervet s az- után tette Róka barátom, biztos a győzelem. Este nyugodtan fekszik le s alszik nyu- godtan; nem zavarják már gonosz álmok, al- szik melyen, álom nélkül. Reggel négy órakor kiugrik az ágyból, mind a két lábával egyszerre, vígan felöltözik, zsebebe teszi a „zseben is hordható” kis gé- pet s kiössan a meg neptelen utcára. Gyönyörű nyári hajnal. Friss ényendus levegő csapja meg arcát. A nap éppen kelő- ben van. Haik, hosszú léptekkel végig siet az utcákon, ki a szabadba, hol a nyári lakok sora kezdődik. Megáll az egyik előtt, lopva körül tekint s hirtelen átugrik a vasrúdos kerítésen. Meghuzódik egy orgona bokor mö- gött s füleit; semmi nes! Ki-kikandikál, s miután meggyőződött, hogy még senki sincs a kertben, kilep s nesztelenül — a szőlő-lugas- hoz kuszik s ennek sűrűjében elbuvik. Megkönnyebbülve sohajt fel. Végre itt van. Itt fogja megvárni a kosarakat osztogató jónai minden reggel s — még valaki. Ezek- re vár. S nem csalódott. Alig telik el öt perc, közelédő léptek zaja őti meg fület. Lassan előre dugja fejét. A lugasba egy ifju pár lép. Mosolyogva leülnek a lugas gyeppadjára s az ifju atkarolja a lány derekát.

egy percz alatt „nagy cséplőgép.” Sőt már az ellenzék egyik szellemes verselője alkalmi poemát írt erre az új parlamenti műszóra. A tisztelt honatyák kézről-kezre adták a pajkos verseket, melynek egy strófája élénk de- rültséget keltett az ellenzéki padokon. Az első verssor így hangzik: „Dolgozik a nagy cséplőgép, Tátra a ház szája; De a mit oly tüzzel csépel, Csak Csáky szalmája.”

* Színház. Tegnap este az „A p. s. o. k.” cz. vígjátékot ismételték. M. a. n. d. o. k. y. B. e. l. a. színművésznök ma este bucsuzik el a debre- czeni közönségtől s az előadás annál érde- kebbnek ígérkezik, mert az est folyamán hang- verseny is lesz, melyben résztvesznek: V. a. l. e. n. t. i. n. L. a. j. o. s. M. a. n. d. o. k. y. B. e. l. a. n. e. s. P. o. l. a. J. e. n. y. T. a. r. s. u. l. a. t. u. n. k. k. e. l. v. e. i. t. p. r. i. m. a. d. o. n. a. j. a. n. a. k. B. C. s. e. r. v. a. r. i. I. l. o. n. a. asszonynak decz. 9-én lesz a jutalomjátéka, mely alkalommal a „Rip-Rip” cz. operette kerül színi. Előre is főhívjuk a közönség figyelmét ezen elő- adásra. K. K. o. p. á. c. s. y. J. u. l. i. s. k. a, a temesvári színház primadonnája, szombaton kezdi meg vendégereplésait a „S. z. e. p. H. e. l. e. n. a.” cz. operettben, melynek czímzerepében a nép- színházban nagy sikert aratott. — Vasárnap „N. a. n. i.”-ban, kedden „P. e. p. i. t. a.”-ban, szer- den „H. o. f. f. m. a. n. n. m. e. s. e. i.”-ben lép fel s ugyaneleg mutatja be magát az új barito- nista: K. i. s. s. F. e. r. e. n. c. z. i. s.

* A korcsolyázás az iskolában. Csáky Albin gr. a szezonnak megfelelően a korco- lyázásra fordítva figyelmét, a következő utá- sítást adta ki jég pályák észítésére e s a k o r c s o l y á z á s n. a. l. s. z. e. m. e. l. ő. t. t. a. r. t. a. n. d. o. k. r. a. n. é. z. v. e. — 1. A korco- lyázáshoz szükséges jégpálya akar udvaron, akár a kertben, fak és bokroktól lehetőleg mentes, vízszintesre egyengetett helyen léte- sithető. Egy időben korcsolyázó 30—40 növe- dekre legkevésbé 300—400 m. területet kell számítani. 2. A jégpálya készítésének legczel- szerűbb módja: Az elő- tagy után, midőn a talaj legfelsőbb rétege mintegy 2 cz. nyire megfagyott, azou hátrafele haladva, egy 3—4 méter hosszú dorongra erősített ponyvát vég- ig húzatunk. — A ponyva a dorongot egész hosszában befogja és mintegy 1 m.-nyi szé- lességben a talajt seprí. Egy más egyen a ponyvahúzó mellett haladva, kerti locsoló se- gítéggel a ponyvát oly mértékben öntözi, hogy a földre folytonosan 2—3 mm.-nyi víz- réteg jusson. Ily módon az egész területen egyenletes, vékony jég réteg képződik. Az első jég réteg képződése után az eljárást ismételni kell mindaddig, míg 2—3 cm. vastag jég réteg keletkezett, melyen aztán a korcsolyázást már meg lehet kezdeni. Ily időnként munkás egy napi munkával a jégpályát fagyos időben el tudja készí- teni. Azután csak apályá fenntartásáról kell hason- ló eljárás gondoskodni, egyfelől a korcsolyá- zás okozta koptatás pótlása, másfelől azért, hogy a jégkéreg megvastagodván, a tel vege felé beálló enyhébb időnek tovább ellent áll- jon. A korcsolyázás által felkoptatott törme- leket, havat, locsolás előtt el kell söpörni. Mi- után a pálya nappal el van foglalva, azonfölül ejjel erősebb a fagy, azért czelszerű a fentar- tást ejjeli időben vezetetni és az egész mu- kával meletanyoni külön díjazás mellett az isko- lai szolgaszemélyzetet megbizni. Meggyezendő még, hogy a talajnak közvetve ponyva nélkül való locsolása nem czelszerű, mivel hólyagos jeget szolgáltat. A ponyva locsolása egyenletes és gyors legyen. 3. A növényeket főleg at- tól kell óvni, hogy hátra ne bukjának és a korcsolyázás felbe hagyása után meg ne hűl-

jenek. Az első veszélytől azzal óvhatók meg, hogy a felső test előrehajlásához szoktatan- dók. A meghűlések megakadályozása végett ügyelni kell arra, hogy a korcsolyázás abba hagyása után azonnal meleg felső ruhát és láb- belit öltsenek, vagy a közvetlen közelben lévő meleg szobába vonuljanak s ott addig tartó- kodjanak, míg a korcsolyázás folytán felhe- vült organismus rendez állapotba visszater. Korcsolyázásnál nem szabad szűk ruhát, fűtöt viselni, hogy a tüdő egészséges, szabad kitá- gulásra ne akadályoztassék. Kényeztetett, a hi- degben való testi mozgáshoz nem szokott gyer- mekeknek a korcsolyázást csak óvatossággal, fokozatosan lehet megengedni. Ily esetekben czelszerű az intézeti orvos tanácsát meg- hallgatni.

* A zónajegyek lebélyegezése. A m. kir. államvadászat igazgatóságától nyert értesítés szerint az utazo-közönség kényelme érdeké- ben amaz intézkedés történt, hogy úgy a me- net — mint a jövevény elváltott szomszo- s z. e. d. o. s. f. o. r. g. a. l. m. i. j. e. g. y. e. k. — ha a visszatázás meg ugyanazon a napon történik — az utas kívánására mindjárt az indulás- nál lebélyegeztetnek, miáltal a visszatázásnál e jegyek lebélyegezésének szükségé elesik.

* Bihar megye gyarapodása. A most föl- velt népszámlálási munkálatok folyamán kide- rült, hogy Bihar megyében van 90.845 ház, te- hát 8641 el több, mint 1880-ban. A házak száporodása 10.5%. — Bihar megye népessége pedig e tíz év alatt 43.622 lelekkel gyara- podott.

* A papa fia. A papa fia, mint a név- jegye is erősítette, jogás z volt Budapes- ten. A papának azonban nem imponált nev- jegy, mert a szállongó hírek azt rebesgették, hogy fia mindenütt jár, csak az egyetemre nem. Meglepem a fiut, gondola a papa. Föl- kerkedett Szatmárról és a fővárosra indult. A papa és nő kölcönös meglepetésben része- síték egymá t. A fiut kellemetlenül lepte meg, hogy a papa lecsapott rá, mint a kánya a ga- lamóra, — a papa pedig elálmélkodott: az ő édes neveljen, a ki meg azt sem tudja, hogy hol van az egyetem. A papa dühö ödött szorony, mire a fiu átkozott hidegséggel mondá: — Az egyetemet kérdezi a papa? Ah, tudom, hognye tudtam — Mit tudsz? — Az egyetemet? — Hát mit tudsz te az egyetemről? — Hogy a régi épületet immáron lebou- tották s ekkép a hallgatók kiszorultak. Nincs ho. á. iskolá a jarni. Denique a papa meggyőződött arról, hogy a fiu jövőjéhez kötött reményei füstbe men- nek, haraggal mondá: — Jozs velem haza, fiu. Otthon követ- kezik a hadd el hadd. Debreczenig egy szót sem szö- lottak egymáshoz. Itt kiszállottak, mert a papa a nagy bosszuságunk miatta elefedett ét- kezni. A komor csöndet az ifju törte meg. — Atyám, édes jó atyám, rosszul ér- zem magam. Egy kis théát innék. Oly győnge vagyok.

A papa meg volt rendlve, de nem mu- tatta fájdalmát. Aranygyűrűs újjával megko- czogtatta a metszett íveget. — Pinczer! Theat, — s utána susogta győngéden, — theat — a fia m. n. a. k. A pinczer, pinczeres léptekkel kitánczol, visszatánczol s im, ott párolog a csesze thea az asztalon. A fiu mohón nyeli a kábitó, illa- tus nedűt, de egyszerre kiesik a kanál a ke- zéből, egész arcából kikél. — Az istenért! Mi bajod?

Az elpusztult család. — Elbeszélés. — Irta: Porcsalmá Gyula. (Folytatás.) — Még csak nem is tagadja — sohajtá keserű hangon Vadassy, látva a leány zavarát — szep is ilyet tenai egy jegyesnek, talán te is nénedől akarsz már tannni? — Ez már sok volt; Aranka nagyon találva érezte magát. Daczosan elfordult Vadassytól. — Mit leczkezett engem — munda dur- czásan — nincs tejjogositva rea, hogy itt dor- gálgasson. — De oda adta a rózsmát. — Oda hát. Azt hiszem, nem tettem vele rosszat. Ha kerte, mást nem tettem. Vadassy felre magyarozta Aranka ezen gyermekek szavait. Hütlenséget látott azokban. Ingerülten állt fel Aranka mellől, fegyvere s kalapja utána nyult. — Hát így vagyunk, kisasszony? — mondá guanyosan — meg csak jegyesem s már is más gavalternak hizeleg. . . . Nohát Isten vele!

Ezzel dühösen eltávozott, Aranka pedig hangosan zokogni kezdett. Vadassy heveséggel töböt artott, mint használt. Mig ha elhalgatta a dolgot, s meny- asszonya figyelmét egészen elvonja Lombi sze- melye felől, vagy pedig tapintatosan adta volna tudára nem tetszését, mindent jóra hozhatott volna, de így még jobban elkeserítte maga el- len a leánykát, kit szílei s testvere, no meg Lombi is, a nélkül is sokszor bantottak völe- gényeert s nem is késtek tudomására hozni, hogy bizony nem jól választott ő. Az actió reactió szüi. A daczos fejű kis lány, ha meghallgatta is eddig Lombi bokjait s vonzódtat hozzá, mint igyes s udvarias mo- doru férfiuhoz, de bizonyosan figyelmen kívül hagyta volna a Lombi szépelegéseit, már csu-

A miat egy napon szokott kávéházában szokott helyén ül s szokott feketéjét szürsöl- geti, az a gondolat támad Róka ur agyában, hogy jó volna talán már bele nézni a lapokba is, mert már hat nappal volt hatra a világ- eseményekben.

Előveszi szokott lapját s szokása szerint a hirdetéseket kezdi olvasgatni. „Egy husz éves csinos, művelt lány, ki . . . no ez bizonyosan nem adna kosarat, gondolja magában Róka ur s olvasta a máso- dikat.

„Aranyos tubiczám . . . eh, boldonság, valami légy-ott vagy ilyesmi lesz.” „Elveszett egy sarga szőrű Mopsz . . . a gyereket kiteszik a kapu alá, a kutyát meg körözik. Gyönyörű állapot . . .

„Itt kapható a híres, practikus, zsebben is hordható Puck-féle gyors fényképező kesz- lék. Ára 1 frt 50 kr. Vegyszerekek 3 frt. A venni szándékozók siessenek, mert a készlet fogy.”

„Meg van! Meg van!” Rohanva jönnek a pinczerek. „Parancsol valamit Róka ur?” „Meg van . . . azaz fizetek . . . Egy feke- tém volt . . . itt egy forint, a többi a magáé.” Veszi a kalapját s rohan.

A pinczerek fejszóvalva néznek utána s a ki azt a szepporra valót kapta, azt sugja társainak: „Róka ur megbolondult.” Róka ur pedig rohan az optikushoz, a ki azokat a híres gépeket hirdeti.

Vesz egyet s rohan a legelső fényké- pészhez. „Uram, vettem egy Puck-féle készleket. Mutassa meg kérem, hogy kell vele bánni. Adok tíz, adok husz forintot, csak mutassa meg.”

Megmutatja neki. Róka ur a kezébe nyom egy ötöst, veszi

Róka ur kegyetlen ideálja ez és vetély- társa. Mit sem sejtve, a szerelmesek módjára fecsegnek, kacagnak s csókolgatják egymást. Egy neháyszor Róka urat is emlitik s ő ilyenkor be-be huzza borzas fejét.

Lassan a zsebébe nyul s kivesszi azt a kis gépet, kinyitja s az ifju pár felé irányozza. S valahányszor megcsókolják ezek egy- mást, mindannyiszor egy-egy képet vesz fel Róka ur.

De hát miat mindennek, ugy ennek is vége szakadt. Hat óra tájban felálltak a sze- relmesek s kezdtek bucsuzni. Eppen a lugas alatt történt ez — a szerelmesek életében oly fontos — mozzanat, hol a legjobb világitásban voltak.

Erről is vett fel egy képet Róka ur s ez sikerült legjobban. A szerelmesek eltávo- zása után mindszótt buvó helyéből s diadai it- tasan haza robogott.

Iszonyu botrány volt másnap. Vagy tíz kép jart kézről-kezre, melyen Karvaly föld- leveve, a mint Gióváni, az olasz festő ölel- geti s megcókolja.

Róka ur műve volt. A legjobb képet ott- hon sokszorosította s szétküde a városban, egyet pedig magának Karvalynak, néhai re- műnybeli apósának, azon szent meggyőződé- sel, hogy a lány szoronyen kikap, vetélytársát megkorbasólják, s a leányt végre is csak neki adják.

Hát így is történt a dolog, csak hogy más kombinációval. A lány nem ki — hanem ferjet kapott s ez nem Róka ur, hanem Gióvani volt, s korbáccsal is megverték vala- kit, de ez meg nem Gióvani, hanem maga Róka ur volt.

Azóta nem használja Róka ur „a ször- nyu practikus, zsebben is hordható, Puck-féle gyors fényképező készleket.”

— Beteg vagy Talán a theas íbrák A papa fölgrú — Orvost, orv — A papa karón az öreget s együtt keresni az orvost. — des után találnak Mire megerkez nak hult helyet talá — Hol van? Egy utas adja — A fiatalembe dapest fele indulo v A papa nem v Megvarta a legközei zónázott vissza ismét a ki megszokott a elői.

* Iparosok és Bergl Sándor fővárosi iroda tulajdonos és a városunkba érkezett man fele harzban levő világitással szolg ügyekben.

* Husarak meg decz. 3-tól 10-ig, nosnál csapó u. 374. Gy.-nél czeled-utczá sz. a., Bence Józ s. a., 36 kr. Hacz Gy. saságnál mester u. 306. konyók u. 574. sz. a. 40 kr Kovacs János 327. és a meszaros tá Ungvári Andrásnál p u. 55, dedó u. 127 izraelita meszaroszek zet: Ungvári Andrá s az nyomatok nélkül.

* Aprosagok. N. e. m. s. i. k. e. r. e. B. a. r. o. : Nagysád, megerített; azt mond nyegle! — Urnó: Oh azt n tőle báró ur, az eu i szókimondó.

Virág kedv Kisasszony: Szeg fogalmazó? Fogalmazó: Per a karfölt halából sze

— A z a s s z o g y o n b e t e g , k ö z e l v a n f e r j e : — Itt volt az in dakozdóni föléd. Me sajnálkozásat adjam t — Milyen kalap B . . . asszony elgyöng

G y e r m e k e s e g y ö s t h a j s z a l a t t a n „Kedves Eiza, ez ont boszantasz.” — „Já t szanthattad a nagy m csupa ösz haja van!”

— Ö n s e g y e l y a p a d a t a t a n h a z a j á b a a z e s e t , h o g y C o l u m b i h a t ó s á g a v a h o g y a n e t t e s z a z a k e u l y e s e l t a r t o t t . A m i k o r a z t a s e g e g y i k l a k o s a m e

pán testvéreért is, hi elhártekedett beszél okot arra, hogy me Lombi iránt, amit első ebből aztán könnyen fe Lombi veszélyes csábí rtülményt feltudott has

Igy aztán megfog leben az, hogy Lombi modoránál fogva hason nök előtt előtt Vadass szereti. A fiatal fő köi látogat csak a könnyed megengedhető képzél.

Aranka egyideg után, majd daczosan le letörle. „Ha elment, — majd vissza jön, ha Vadassy négy t Aranka várta, talán m őt egy másik piros róz A hátlekek is leltant azt hittek, dolgai miatt sokkal fiomabb belátás ó mar osmeret az ilyen leolvasta az Aranka kó sirt acaról — a szer

Nem is kesett előn nagyon kezdett tetszeni ször látta, mennyt fe leány. Lombi előtt — k inte mindent tagadott es harmadik nap se jó elbeszelt neki, ugy, ah egész bizalmasan . . . A bizalomtól a sze lepscő van csak.

Beteg vagyok. Megvagyok mérgezve. Talán a theas ibrik czinból van.

A papa fölugrik a piaczter után. — Orvost, orvost!

A papa karoncspici a pinczert. a pinczér az öreget s egytt rohannak teremről-teremre: keresni az orvost. Vegre hosszas kérdészködés után találják orvost.

Mire megerkeznek a váróterembe, a fiúnak hült helyét találják.

— Hol van? — Egy utas adja meg a választ: — A fiatal ember most kapott föl a Budapest felé induló vonatra.

A papa nem utazott haza Szatmárra. Megvárta a legközelebbi budapesti vonatot s zónázott vissza ismét a könnyelmű fia után, a ki megszokott a hazai „hadd el hadd” elől.

Iparosok és feltalálók figyelmébe. Bergl Sandor fővárosi mérnök, szabadalmi iroda tulajdonos és lapszerkesztő, rövid időre városunkba érkezett s a piacz-utczai Biederman féle házban levő lakasan készséges felvilágosítással szolgál ipar- és szabadalmi ügyekben.

Husarak megállapítása s bejelentése 1890 decz. 3-tól 10-ig. 30 kr Kovács Jánosnál csapó u. 374. sz. a. — 34 kr Racz Gy. nél czegled-utca 2599. sz. csapou. 587. sz. a. — Bence Józsefnél csapó-u. 687. sz. a. — 36 kr Racz Gy. csapó 358., a meszaros társaságnál mester u. 3655., csapó u. 240. és 376. konyok u. 574. sz. a., kut u. 2323. sz. a. — 40 kr Kovács Jánosnál a bentes szekben, csapó 327. és a meszaros társaság 18 szekben. 42 kr Ungvári Andrásnál piacz 1. szekben, czegled u. 55., dedó u. 125. sz. a. 44 kr. a három izraelita meszaroszekben a piaczon. — Jegyzet: Ungvári Andras három szekben 1 kilo hus nyomaték nélkül 8 krral drágább.

Aprosok. Nem sikerült védelem. Baró: Nagysád, a leánykaja erzekenyen megsértett; azt mondta nekem: „Maga ven nyeglie!” — Urnó: Oh azt nem veheti rossz néven tőle báró ur, az en leányom meg egy kisse — szokimondó.

Virág kedvelő. Kisasszony: Szereti ön is a virágokat, fogalmazó ur? — Fogalmazó: Persze, kisasszony, például a kaffiolt halálból szeretem.

Az asszony! B... asszony nagyon beteg, közel van a halálhoz. Mondja neki ferje: — Itt volt az iment Helen barátnőd, tudakozdóni feléd. Megbizott, hogy legmelyebb sajnálkozást adjam tudtadra. — Milyen kalap volt rajta? — uttozja B... asszony elgyöngült hangon — és meghal.

Gyermekész. „Mama, nézd csak, egy ősz hajszálát találtam a fejedem!” — „Kedves Elza, ez onnan van, mert mindig bosszantasz.” — „Jaj mama, beh nagyon bosszanthattad a nagymamát... hiszen annak csupa ősz haja van!”

Önsegély. A különlegességek kiapadhatatlan hazájában, Amerikában esett meg az eset, hogy Columbia egy helyeséget fölöttes hatósága vaahogyan előjáróság nélkül felejtette s az a keuelyes állapot nehány hónapig eitarott. A mikor aztán a — szomszedeos helység egyik lakosa megkérdezte a gazdátian

pán testvéreért is, ha éppen maga Vadassy elhírtelenkedett beszédeve: nem adott volna okot arra, hogy még figyelmeobb legyen Lombfi vesélyes csabító volt, minden kis körülmenyt feltudott használni a csabításra. Igy aztán megfogamzott a leányka kebelében az, hogy Lombfi — ki ügyességénél s modoránál fogva hasonlíthatlan előnyben állt a nők előtt előtt Vadassy felett — hogy ez őt szereti. A fiatal fő könnyen gondolkozik, a világot csak a könnyed oldaláról ismeri, sok megengedhetőt képzelt.

Aranka egydeig sirt a Vadassy távozta után, majd dacosan lelkelt helyeről, könyveit letörte. „Ha elment, hát jól tette — gondolá — majd vissza jön, ha szeret.” — Vadassy negy teljes napig volt távol. Aranka várta, talán meg is vigasztalta volna őt egy másik piros rózsával, de csak nem jött. A szülekek is feltűnt hosszas távolléte, de azt hittek, dolgai miatt teszi. — Lombfi már sokkal finomabb belátással birt ezen dologban, ő már osmerete az ilyen elaradások okát, s leolvasta az Aranka komoly s nem ritkán kisorsított arczáról — a szerelmi perpatvart.

Nem is kesett előnyre felhasználni. Neki nagyon kezdett tetszeni a leányka. Mióta először látta, mennyit fejtett és szépült ez a leány. Lombfi előtt — ki faggatni kezdé — eleinte mindent tagadott Aranka, de a második és harmadik nap se jöven Vadassy, mindent elbeszelt neki, ugy, ahogy történt. Elmondta egész bizalmasan...

A bizalomtól a szerelemig pedig már egy lépcső van csak. (Folyt. köv.)

halu egyik polgárát, hogy hát mint is is érezik magukat ebben a példátlan állapotban, emez n e g e l é g e d e s s e l felelte. „A mióta nincs előjáróságunk, azóta egészen jól megvagyunk egymás között. Ha valakinek kedve kerekedik, hogy melyebben nézzen a pohárba, a minék aztán rendes következménye, hogy rendetlenkedik, akkor mi magunk vonjuk felelősségre s egyesült erővel tuszkojunk a hűvösre!”

Hazánk s a külföld. — Philosophia a tárgyalóteremben. Pétervározt egyik bekebirő előtt erdekes ügyet tárgyaltak. Az állatvédő-egylet egy tagja panaszt emelt egy szegény fuvaros ellen, a ki beteg, vezna gebéjével terhet vitetett. — B i r ó: „Beismered a vád igazságát?” — F u v a r o s: „Határozott feleletet erre a kérdésre nem adhatok. Mindennek meg van a maga magyarázata. Vegye pl. a szóban forgó lovat. Mikor megvettem, látszólag egészséges volt. De nem azért vásároltam, hogy a szótában tartsam, hanem hogy huzza az igát. Hogy a ló sovány, az meglehet; az emberek sem egyformák: ki kövérebb, ki soványabb. Ugy van ez a lovakkal is. Ha megtud állani a lábán, bizony befogjuk.” — B i r ó: „Az a ló neked kerestetet nyujt, megbecsült betned!” — F u v a r o s: „Bekebirő atyácskám, gondold csak meg: ha nem fogom be, hát akkor ugyan mikent segít a kerestetben? Állits engem a ló mellé s lásd, hogy melyikünk néz ki egészségesebbnek: én vagy a ló? Alig tudom a kocsi követni, de azért rajtam senki sem sajnálkozik. Ha en meg akarok pihenni, ott terem mindjárt a rendőr s tovább zavar. Ellenben a lovamnak akad akár negyven védelmezője is. Velem senki sem törődik; vizsgálj meg legalább te, s akkor másként fogsz beszélni. Az embernek sokkal rosszabb sorja van, mint a lónak. Otthon negy gyermek ker kenyeret; azokkal sem törődik senki, hanem a lovat partol a boldog boldogtalan.” — B i r ó: „De azt tudod, hogy beteg lovat nem szabad befogni. Megbűntetlek három rubelre!” — F u v a r o s: „Jól ittelte, atyuskám! Hat honnan veszem én azt a három rubelt? Három kopoket sem találz nálam.” — B i r ó: „Nos, akkor három napra bezáratlak!” — F u v a r o s: „Tegy velem, atyuskám, a mit akarsz. Jobb lónak, mint embernek lenni.” — R ö v i d h i r e k. Megint a kard. Ezuttal egy zenekari őrmestere szerepelt. Még ez is elég hős kardot rántani a civil ellen. Az ezt Kozozvározt történt, hol B l e y e r zenekari őrmester kardjával megsebezte Kovács Lajos korcsmarost, mert ennek felesége civakodás közben arczul ütötte az őrmestert. — A t e m e s v á r i t ö r v e n y s z e k a M é r a y - V á r s á r h e l y i p á r b a j g y e n m e g i n d u l t o t t a v i z g á l a t o t, m e g k e r e s e s e r e a z a r a d i v i z g á l o b i r a d s z e g k e z d t e a t a u n k i h a l l g a t a s t. — A z a r a d i b o l g y e k l e l k e s m o z g a l m a t i n d i t o t t a k, h o g y J ó k a i n a k e z s t b a b e r k o s z o r u t n y u j t s a n a k a t.

Nyilvános köszönetek. Bál, hangverseny, matinee, kóltó estély, thea-esély, összekoppnás, tricscs tracs-s stb. stb. lírum-lárom akarmi történjek, ott all a meghívón, hogy: „Felülhöztesek köszönettel fogadtatnak és hírlaplag nyugtáztatnak.” A köszönettel fogadás az helyes is, illő is es adja isten mindket felnek egészségére, — de a hírlapi nyugtázás: ivekre terjedő nevsor krajczárs adakozásról ez valami borzasztó ugye-e t. olvasó közönség. Pedig a rendező bizottság nem csak a meghívóra teszi ki ezen kijelentést, hanem szavanak is áll s a kukulloromok megtörténete után, elkésvé bár, de fogya nem, akkora nevsorral kedveskedik a t. redactionnak, hogy egyszerre valamennyi kül es belmunkatárs kiejti kezéből a tollat, mert hiszen nem szukséges a kézirat.

A nyilvános köszönet, nyilvános nyugtázás es nyilvános kimutatás megerkezett érkező es érkezendő nagy töm e g e teljesen feleslegessé teszi a hírlapi munkát. Azt pedig adni kell, mert az ille-ök a közérdekre appellálnak es csak arra gondolnak, a mi az ók gusztuosoknak megfelel, — am hogy az az előhözteknek hogy tetszik? ahöz seukinek sincs semmi k ze. E szerint tegyük le a tollat s hadd szóljon, had foglalja el a tért a nyilvános nyugtázás. Tekintetes szerkesztő ur! A kákaheli polgári kaszinó a „Sárgafekete kereszt” egylet javára november végén — meglehetősen csunya ködös időben (a mikor a casino termei fűve valának, mert fánk van hálalstennek elég) egy nagy tarisznyás murit readezett, mely alkalommal kegyesek voltak felülhözteni a következő urak es hölgyek, kik a hol a játékonyságkerő szava sobjoztik, soha sem szünnek meg kitorozásni zsebeiket szevedő felebarátaink javára. De ime az aranykönyvben megörökítendő nevsor: Bagó István 5 kr, Cserep Kázmér 2 kr, Kakas Gyurka 3 kr, Pipiskin 10 kr (Ezt tessék vastag betűvel írni), Pulykáné 1 kr. stb. Következik ilyen tónusban 2 es fél iv, mivel hogy a bakter is ott szerepel, teljesitven díj nélküli szolgálatot a megtánorodottak haza szállításával.

De nezzük tovább. Ime egy más nyilvános dolog: nevezetesen nyilvános köszönet. Tek. szerkesztő ur! A közérdek, a közkötelesség es humanitás nevében kérek becses lapjában helyet! (Ursten mi lesz ebből?) Ehenkorász Dömötör községünk okleveles tanítója, a kinek rendes fizetése nincs

ugyan de megvan ígérve államtól es községtől egyaránt, mondom községünk okleveles tanítója ma párját ritkító eredménnyel vizsgáztatott. Hallatlan ez uram! Kitűnő eredmény. 200 gyermek, egy tanító es az is Dömötör. A 200 nebulo közül mindenik ugy megfelelt a feltett kérdésre. — pedig azt a tiszteletes ur tette, pedig a tiszt. ur okos egy ember — mondom ugy megfelelt, hogy a hallgatóságnak a szája táva maradt.

En ezért a kultura, a nevelésügy es az emberiség meg a község nevében itt a nyilvánosság terén, isten es ember előtt Ehenkorász Dömötör okleveles tanítónak, a kinek kitűnő fizetés van isérve, ezenel nagy elismeréssel forró köszönetet nyilvánított.

Egy iskolaszéki tag. A harmadik épületes dolog egy nyilvános kimutatás a mely így hangzik! Tek. Szerkesztő ur! A hideg telt itt van! Brr! Az ember foga vaczog. Még a varju is busan kiáltja háztetőinket, hogy kár, kár. A szél súvölt, a hó esik; künn az erdőn (nem hallom ugyan) éhes farkasok ordítznak.

Mind ezen saanyaru viszonyok arra kényseritenek, hogy házi szegényeinket jó meleg ruhákkal lássuk el. Ezen okból város-szerte gyűlest, később gyűjtes rendeztünk. Ezt annál is szükségesebbnek láttuk, mert a tavaly kiosztott pompás ruháinkat házi szegényeink (a gaz lumpok) a nyáron a sarki zsidónál betták.

Mondom ez vezetett arra, hogy az alábbi gyűjtest rendezzük es a szives adakozók nevet hálaezrettel megörökítsük. E szerint adtak: Pupa-kné 1 felemás strimflit, Góbódiné ónnagysága 1 fületlen gombot (azon megjegyzéssel, hogy varjuk hozzá teli bundát), Kurta Pál ur egy szivar csútkát (bagozó szegényeink részére.) Vastag Pál ur 1 get (mutatott), Bondra Gedeon kukumist. stb. ...

Fogadjak a nemesszivü adakozók a didergő szegények nevében hálás köszönetünket.

Riogy-rongy szövethezet elnöksége.

Uram! Mindeunemü rangu es rendü bál, muri es czező rendező bizottságok, elnökségek es tkárságok. — kik a szerkesztősegeket az emberiség, a közérdek es a humanitás nevében keresitek fel ivekre terjedő, nyilvánosságaitokkal, — kerünk titeket mi is olvasóink nevében: szabjátok kurtára „e r d e k e s” czikkeiteket, mert bizony isten nem lehet kinyomatni. Punktum.

Túsko P. Foszkerkesztő: Szlnay Gyula. Felelős szerkesztő: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kutasi Imre.

JENEY GYULA Debreczen, főtér, „BIKA” szállodával szemben VÁSZON, BÉLÉS, KÉZMŰ, kész fehérenemű és RÖVID ÁRUK raktára. DERÉK-FÜZÖK gyári raktára. Menyasszonyi kelengyék teljes kiállítás elvállaltatik.

Legolcsóbbtól legmagasabb árú Karácsonyi és Ujévi ajándékok, ugyszintén GYERMEK-JÁTEKOK legnagyobb választékban kaphatók Szent-Királyi és Kalenda mű-ipar áruraktárában DEBRECZEN. NAGY-VÁRAD.

SZABÓ LAJOS FIAI Debreczen, Rózsátér. Leltározás alkalmából december 1-től kezdve az összes raktárunkon levő női ruhaszöveteket (finom fekete divatkelmeket is), szines mosóvelezeket, téli nagy es kis kendőket, berlini harasz es főre való caschmir kendőket tetemesen leszállított árakon árusítjuk el.

Észak magyarországi egyesített kőszénbánya iparvállalat részvény-társulat Tojás-szén háztartások részére Felhívjuk a tisztelt fogyasztóközönség figyelmét ez új kitűnő minőségű tüzelőanyagra, mely minden szerkezetű kályhákban, valamint takaréktűzhelyeken egyaránt előnyvel használató es magában oly kitűnő tulajdonságokat egyesít, hogy a legmelegebben ajánlhatjuk. A tojás-szén ára igen jutányos! Mintával es használati utasítással ingyen szolgálunk. Együttal ajánljuk ismert jó minőségű karamcsaljai es csibai tömör-szenűnket. MEGRENDELÉSEK ELFOGADTATNAK: Budapest: közp. irodánkban Erzsébet-tér 3. szám; a vidéken minden nagyobb szénkereskedőnél. A vezérigazgatóság. (Utánnomás nem díjaztatik).

